

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława w Głazkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych szesnaście, a na sześć miesięcy złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE.

Dzień godzina	Bar. do 0° R. w miar. paryż.	Stop. ciepła podl. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne różne uwagi
23	6 27" 6, 2 6, 10 5,	113 + 2, 230 + 2, 242 + 1,	8 2, 7 2, 7 2.	37 Pn. Wschodni słaby 24 W Pn. Wschodni	Pochmurno	Deszcz
24	5 2 6, 10 6,	840 + 1, 599 + 2, 906 + 0,	7 2, 6 1. 7 2.	10 W Pn Wschodni mocny 27 P Pn. Wschodni średni 90 W Pn. Wschodni ..	Chmury	

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Senat Rządzący zamianował na dniu 15 Listopada b. r. P. Tomasz Kurkiewicza dotychczasowego kancellistę II. przy Uniwersytecie Jagiellońskim, kancellistą pierwszym a razem podarchiwaryuszem Uniwersytetu w miejsce po niedgu Stanisławie Kaweckim zawakowane.

Podczas zupełnego zaćmienia księżycy dzisiejszej nocy, było niebo prawie ciągle chmurami pokryte; chwilami tylko, kiedy mocny wiatr chmury cokolwiek rozpuścił, można było tego pięknego widoku używać; zupełny koniec zaćmienia obserwowany o 3h 0' 24" 5 śred. Krak. czasu; ale i to oznaczenie jest niepewne, z przyczyny ciągle przeciągających chmur. Przez cały ciąg zaćmienia cztery całe godziny, uważany był ruch igły magnesowej przezemnie, adjunkta obserwatorium, i mojego syna po kolei. Ruch ten tworzy szczególnie w pierwszej godzinie aż do zupełnego zaćmienia uwagi godną krzywą linią; w ostatniej godzinie był stan igły prawie niezmienny.

Kraków d. 25 Listopada 1844 r.

Weisse.

Wiadomości zagraniczne.

— Warszawa 19 Listopada. —

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego, zapatrzywszy się na przepisy zatwierdzonej Najwyższej w dniu 31 sierp. 1840 r. Ustawy szkolnej, wskazujące zasady co do utrzymania i zaprowadzenia szkół elementarnych, pragnąc u-

stalić ich być, jak niemniej przez zapewnienia losu nauczycieli tychże szkół, pobudzić ich do gorliwego poświęcenia się właściwym obowiązkom, na mocy udzielonego jej przez N. Cesarza i Króla upoważnienia, postanowiła co następuje: »Art. 1. Za środki dostateczne do utrzymania szkoły elementarnej, uważane być ma: a) dom własny na pomieszczenie szkoły i nauczyciela, z potrzebnymi zabudowaniami gospodarskimi, a w braku takowego stosowny fundusz na najem lokalu; b) ogród dla nauczyciela najmniej jeden miary nowo-polskiej, lub odpowiednie wynagrodzenie w pieniądzech; c) opał dla szkoły i nauczyciela, w naturze lub w pieniądzech; d) płaca etatowa nauczyciela, za którą ma być uważane nie tylko składka w pieniądzech, ale i inne stałe wyznaczone dochody w ziarnie, jarzynach, gruntach i t. p.; co wszystko winno być podług cen normalnych oszacowane na pieniądze i do etatu wprowadzone; e) fundusz stosowny na wydatki nadzwyczajne, jako to: opłaty podatków utrzymania czystości, materiały piśmienne, nagrody dla uczniów, kupno książek do bibliotek szkolnych i t. p. — Art. 2. Za płacę dostateczną dla nauczyciela, stosownie do ustępu d. powyższego artykułu, uważa się: w miastach najmniej rub. sr. 60, a na wsiach najmniej rub. sr. 45 rocznie, i podług tego wszystkie szkoły elementarne, tak istniejące, jak i w przyszłości utworzyć się mogące, w miarę posiadanych dostatecznych środków na ich utrzymanie, uważane będą za stałe i podzielone na trzy klasy, stosownie do wysokości płacy nauczyciela, w miastach najmniej rub. sr. 60, 90, 120 i 150, na wsiach zaś najmniej r. sr. 45, 75, 105 i 120 rocznie wynoszącej. — Art. 3. Istniejące obecnie szkoły elementarne podzielone być ma-

ją na stałe i niestałe; do pierwszych należą te, które posiadają dostateczne fundusze na ich utrzymanie w art. 1ym i 2im niniejszego postanowienia wskazane; do drugich zaś te, które takowych funduszy nie posiadają — Art. 4. Szkoły elementarne stałe, będą mieć ustanowione normalne etaty, podług zobowiązań, w aktach stowarzyszeń zaciągniętych, których to szkół wszelkie należytości, pod jakim bądź tytułem, czyto w naturze czy w pieniądzu, aktami stowarzyszeń szkół elementarnych zapewnione, uważane jako ciężar uprzywilejowany, wpisu hipotecznego nie wymagający, ulgą będą prostą egzekucji administracyjnej, a co do funduszy w gotowiznie uiszczanych, wpływać będą do właściwych kass powiatowych. — Art. 5. Nauczyciele szkół elementarnych stałych, przylączeni zostają na mocy niniejszego do stowarzyszenia emerytalnego, począwszy od dnia 1 stycznia 1844 r., i od tegoż dnia nabywać będą prawa do pensyj wysłużonych na zasadach ukazów emerytalnych z dnia 1 maja 1825 r., oraz ukazu z d. 14 lipca 1841 r. — Art. 6. Składka emerytalna 6% wynosząca, uiszczana będzie stosownie do art. 16 ukazu z dnia 1 maja 1825 r., oraz art. 1go ukazu z dnia 14 lipca 1841 r., w połowie przez samych nauczycieli szkół elementarnych stałych, w połowie zaś przez skarb hrólestwa. — Art. 7. Nauczyciele szkół elementarnych stałych, którzyby chcieli nabywać prawa do pensji emerytalnej, za czas przed powyższym terminem wysłużony, obowiązani są sami bez żadnego przyłożenia się skarbu, stosownie do art. 34 dodatkowego prawa emerytalnego z r. 1841, wnieść za cały czas służby poprzedzającej rok 1844 podwójną składkę emerytalną po 6% od pobieranych plac, wraz z procentem składanym. — Art. 8. Wszelkie oszczędności na funduszach dotychczasowych szkół elementarnych w depozycie bankowym znajdujące się, jak równie i oszczędności na bieżących etatach szkół elementarnych stałych osiągnięte, stanowiąc będą ogólny rewanż szkół elementarnych do dyspozycji kuratora pozostawiony, z przeznaczeniem takowego na kolejnie, w miarę uznanej potrzeby uskutecznienie reperacji upadających i stawianie nowych zabudowań szkolnych, jak niemniej zaopatrywanie tychże szkół we wszelkie inne w miarę uznania potrzeby. Nadto, dla zapewnienia regularnego wpływu składki emerytalnej, Kommissya rządowa Przychodów i Skarbu otrzymywać będzie z takowego funduszu rezerwowego stosowne zaliczenia, które następnie z właściwych wpływów uiszczonych przez samych nauczycieli składki emerytalnej, do ogólnego rewanżu zostaną powrócone. — Art. 9 Szkoły elementarne niestałe, w miarę jak udowodnią posiadanie środków potrzebnych do ich utrzymania, w art. 1 i 2 niniejszego postanowienia wskazanych, należeć będą do szkół elementarnych stałych, i ulegać wszelkim przepisom niniejszego postanowienia, oraz ko-

rzystać z dobrodziejstwa przypuszczenia ich nauczycieli do stowarzyszenia emerytalnego

— Berlin 14 Listopada. —

Xzę pruski Albrecht przybył tu z Włoch.

Z młodych ludzi, którzy na pruskiej korwecie *Amazonie* odbyli podróż ze Szczecina do Konstantynopola i ztamtąd napowrót do Gdańska, większa część była ze Szczecina, Stralsundu, z Gdańska, Królewca, Pilawy i Kłajpedy (Memla). Każdy z nich utrzymywał oddzielny dziennik okrętowy. Wszyscy są z tej podróży bardzo zadowoleni. Są to po większej części uczniowie żeglarscy, mają zamożnych i znakomych rodziców. Okrętem dowodził dyrektor Gdańskiej szkoły żeglarskiej; oprócz niego znajdowało się na okręcie 4ch oficerów i nauczycieli.

Donoszą z Düsseldorfu, że w jednym z tamecznych prywatnych ogrodów d. 12 b. m. listopad zakwitły: jabłoni, konieczyna żółta i krzak róży białej. Zwykły czas kwitnienia pierwszej jest miesiąc kwiecień, drugiej maj, trzeciej czerwiec. W ogrodzie jednym w Szląsku widziano d. 9 listop. drzewo pigwy, w pełnym kwiecie, a krzaczki poziomek wydawały zupełnie dojrzałe owoce.

— Paryż 7 Listopada. —

Xiążęta Joinville i Aumale udadzą się jutrze do Tulonu, dokąd wysłany już został wóz z podarunkami dla narzeczonej xcia Aumale i jej familii.

Dnia 26 paźdz. nastąpiła w Tangerze wymiana ratyfikacyj traktatu pokoju z Marokiem. Według nadeszłych ztamtąd wiadomości, nie ma już śladu wyłomów, które działa francuzkie w murach Tangieru zrobiły; fortyfikacye znowu wzniesiono, ale z ziemi i potynkowania je tak, że mają pozór murów. »Podobało się marokanom — mówi *Constitutionnel*, tym sposobem samym się pobielić.«

List z Tangieru pod dniem 30 paźd. zawierający bliższe szczegóły o wymianie ratyfikacyj, donosi o Abd-el-Kaderze co następuje: Żdaje się, że Emir w swęj ucieczce znajduje się jeszcze pod Miliana, gdzie władza sultana mało się czuć daje; zresztą musi być życzeniem Sultana, aby osobę Abd-el-Kadera, opanować gdyż to jest jego własnem interesem.

Dotychczasowy konsul jlny francuzki pan Nyon powrócił z rodzina do Francji i przeziemuje w Paryżu. Jeżeliby jeszcze miał powrócić do Marokko, to zawsze już w innym charakterze, i na inne miejsce; gdyż ministerstwo ma zamiar mianować szczególnego dyplomatycznego ajenta przy dworze marokańskim, któremu wszędzieby towarzyszył, aby tem łatwiej utrzymywać bezpośredni związek z cesarzem, i w razie potrzeby o prawdziwych jego interesach objaśnić go i tym sposobem zaradzić złym wpływom, jakie źli jego doradcy zbyt często wywierają.

Podezas gdy dziś *J. des Déb.* donosi nam obszernie o uroczystej wymianie ratyfikacyj tra-

ktatu pokoju, nadechodzą z innej strony listy z Algeiras pod dnem 23im paźd., które donoszą że miasto marokańskie Azimore z całą okolicą jest w zupełnem powstaniu. Syn cesarski, w bliskości tego miasta obozujący, znajduje się w wielkim kłopotcie, gdyż nie może zjednać posłuszeństwa rozkazów swego ojca; a wojska pod jego rozkazami będące nie są dość silne, aby powstałe hordy kabyłów trzymać na wodzy. W tem krytycznem położeniu, żąda on posiłków od ojca, na które z niecierpliwością oczekuje, lękając się co chwila napaści ze strony kabyłów, co gdyby nastąpiło, skutki byłyby nie do obliczenia.

Rozmaitości.

DOM POD N. 500 W WARSZAWIE.

przez Ad. Am. Kosiniego.

(Ciąg dalszy).

Szlachcic czytał.

„Jasnie Wielmożny panie kasztelanie! Ufny w znaną mi dobroć JW. pana, ośmielał się mą prośbę i kilka zawiadomien ponieść, szwedzi chcą odebrać życie Ławnikowi Weiss, za to że przechowywał u siebie Rotmistrza Małowiejskiego; obywateli nie chcą dopuścić czełkacy, i zebrali się tłumnie na ulicy, z tego zgromadzenia można by korzystać: gdyby JW. pan przypuścił szturm od strony Nowego Miasta, jabym z ocywatelami tutejszemi mógł wewnątrz działać, przy Bożej pomocy, miasto byłoby wkrótce w ręku króla Jmci. Niech JW. pan zechce przychylić się do mej porady i na pewność wypadku rachuje, nadezwysztyko błagam o spieszne działanie.“

„Dali pan! ojciec Jakób nie w ciemną bitę, co myślicie panowie? ma rację: napadnięci ze dwóch stron szwedzi, długo nie mogliby się bronić; wyrzekł kasztelan brodę muskając. „Ejże, mamy pod ręką tatarów, moje też rotwy i szlachta mazowiecka gotowe, w imię Boże, szturm przypuścimy.“

„Lecz czy król Jmć zezwoli?“ pomruknął jeden z przytomnej szlachty.

„Król Jmć, król Jmć,“ powtórzył kasztelan, „a tak, masz Aszmość rację, on sam pozwoliłby chętnie, lecz panowie rady, oni mają pałace w Warszawie, przypuszczają szturm się nie chcą, aby w przynę nie poszły; bieda z temi panami, chcą układem nie szablą wojować, niechaj licha ich weźmie.“

Gniewał się, brodę targał; tenże sam szlachcic co poprzednio, rzekł znowu:

„A czyby nie zawiadomić króla Jmci o poselstwie ojca Jakóba? możeby to skłonić go mogło do szturm.“

„Dobra rada,“ zwrócił się do orszaku; „hejże Mości Panowie, tak będzie: Waszmościowie wróćcie na swe stanowisko, pan Grotenhausen i Polanowski w mojem imieniu niechaj półki sprawiają, trzech lub czterech z kopijników ze mną do Ujazdowa pojedzie, tam kwatery króla Jmci.“ Nagle do poety odwrócił się:

„Umiesz Aszmość jechać konno?“

„Tak!, dosyć,“ była odpowiedź.

„Przepraszam, że pytam się o to, ależ War-

szawianie jeźdźcy nie osolliwi; Wać szlachcic widzę po karabelli i stroju, lecz szlachcic miejski, to niedźwiedz na uwięzi, zęby i odwagę straci; hejże, weź konia od którego z kopijników i za mną.“

Szlachetka uskutecznił rozkaz, kasztelan rzekł znowu:

„Panie bracie, potrzebny mi będzie, jesteś s-ostrzanem pocziwego Ławnika, możesz ustnie jego sprawę królowi Jmci przetożyć, o stanie miasta dokładną podać wiadomość; w Imię Boga zatem spieszymy się; droga przed nami nie bliska, trzeba kołować, blisko półtory mili mamy, a trzy kwadranse czasu tylko, winniśmy bowiem dażyć, zanim król Jmć do spoczynku zabierze się.“

Spał ostrogą swego rumaka, w dodatku uderzył go szablą; cwałem pobiął za nim po eta i czterech kopijników.

Królewski Ujazdowski pałac, albo jak go nazywano w owych czasach, zamek, ulubione letnie mieszkanie monarchów polskich, a poprzednio jeszcze udziałnych Mazowieckich książąt, obszerny był, lecz w małej tylko części murowany, co więcej struktura w nim nierówna, wyraźne na sobie ślady epok nosiła, w których jakąś część pałacu wybudowano; i tak: gdy frontowy dworzec, łowieckie mieszkanie kiedyś ostatniego z Piastów, drewniany był, obok niego wznosiła się krągła murowana wieżyczka od starości śniada, dawnych wieków pamiątka, bo jeszcze najazdów litewskich: przy dość ozdobnej murowanej oficynie, podług tradycyi od królowej Bony wzmiesionej, napotkał drugą z krągłaków niedbałe otynkowaną i ozdobioną, Zygmunta III. dzieło.

W pałacu gwar, hałas, brzęk szabluc, rusznicy i jataganów; wszystko nosi postać wojenną. Na dziedzińcu zastawione armaty, wozy amunicyjne, jedna i druga rota pancerników stoi gotowa w każdą chwilę do boju; przy głównej budowie dworu urządzono odwach, na nim gwardya królewska straż trzyma, dwie haubice prócz znacznego Petyhorców oddziału strzegą drzwi głównych.

Gdy Czarniecki z postą stanął przed pałacem, gwar ucichł a przynajmniej przytłumiał się zaczął, jedenasta łowien przed północną godziną nadchodziła, a król Jan Kazimierz choć w czasie wojennym, nie zdołał się wyrzec tych drobnych wygódek życia, do których był przyzwyczajony, regularność, szczególniej też w sennym spoczynku, rad był zachowywać. (D. c. n.)

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 23 do dnia 24 Listopada.

Badeni, Malski Dominik ob., Bron Karol, Wolski Leon, Broniewski Ignacy ob., Bukowiński Teodor, Anzelmi Karol, Dołgorukoff Alexandra ob., Dołgorukoff Dymitr książę, Wójcikowa Józefa ob., Zakrzeński Władysław, Gostkowska Izabella ob., z Polski; Łubińska Amelia ob., Łubiński Władysław ob., Stadnicki Władysław ob., Kmita Jan ob., Muralt Edward, Tobler Maxymilian, z Galicyi.

WYJECHALI z Krakowa

Reiwarth Jan, Leśniewski Józef, Frej Franciszek, Grünbaum Henryk, do Polski.

Doniesienia Urzędowe.

Nro, 9314.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI
W SENACIE RZĄDZĄCYM

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w myśl uchwały Senatu Rządzącego z dnia 28 Października r. b. N. 5310 odbędzie się w biurach Wydziału w godzinach przedpołudniowych w dniu 3 Grudnia r. b. publiczna *in minus* licytacja na wypuszczenie w przedsiębiorstwo wystawienia 16 kramów do sprzedaży pieczywa żytniego na placu WWSS. służyć mających; kramy te wystawione być mają według planu przez Wydział w dniu 3 Września r. b. N. 7007 tudzież kosztorysu przy uchwale na początku powołanej zatwierdzonego. Gdy kosztorys rzeczony oblicza wydatek na wystawienie jednego kramu w kwocie złp. 131 gr. 22 przeto licytacja na dostawę 16 kramów rozpocznie się od summy złp. 2107 gr. 22; każdy chęć licytowania mający, złoży na *vadium* złp. 210. O innych warunkach w biurach Wydziału wiadomość powzięta być może.

Kraków d. 16 Listopada 1844 r.

Senator Prezydujący.

ROPFF.

Referendarz L. Wolff.

Nro 6370.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM.

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Podaje do wiadomości, iż wedle postanowienia Senatu Rządzącego z d. 15 Listopada r. b. N. 5662 odbywać się będzie w biurze Wydziału Dochodów Publicznych i Skarbu d. 5 Grudnia r. b. do godziny 2 z południa powtórna licytacja *in plus* przez opieczetowane deklaracje na wypuszczenie w trzech letnią od 1 Stycznia 1845 r. do ostatniego Grudnia 1847 r. dzierżawę dochodu z wyszynku trunków w obwodzie Zamku Krakowskiego, do której za *pretium fisci* pokłada się o połowę od poprzedniej niższoa kwota, to jest złp. 1600 gr. 15 *vadium* w ilości złp. 160 gr. 2 złożone być winno w Kassie Głównej, która takowe na wierzchu deklaracji poświadczy. Deklaracje składane być mają wedle wzoru poniżej zamieszczonego, najdalej do terminu licytacji godziny drugiej, na ręce Senatora w Wydziale Dochodów Publicznych Prezydującego. O in-

nych warunkach w biurze tegoż Wydziału wiadomość każdego czasu powzięta być może.

Wzór do Deklaracji.

»W skutek obwieszczenia Wydziału Dochodów Publicznych i Skarbu z d. 20 Listopada r. b. N. 6370 w *Dzienniku Rządowym i Gazecie Krakowskiej* zamieszczonego, czynię niniejszą deklaracją, iż z dzierżawy dochodu z wyszynku trunków w obwodzie Zamku Krakowskiego, płacić rocznie sumę złp. (tu wyszczególnić literami ilość pieniędzy) tytułem czynszu dzierżawnego obowiązuję się, a to wedle warunków przemennie przejranych i zrozumianych. Zaświadczenie Kassy Głównej jako należne *vadium* złożyłem, znajduje się na niniejszej Deklaracji zamieszczone, i proszę o nakaz wydania mi tegoż w razie nieutrzymania się (tu wyrazić komu, deklarantowi lub umocowanemu przez niego) dalej datę, imię i Nazwisko oraz zamieszkanie.

Ostrzega się zarazem aby deklaracje pod nieważnością pisane były wyraźnie bez przekreśleń lub zastrzeżeń, i żeby na wierzchu opieczetowanej deklaracji napisanem było: »Deklaracja odnosząca się do dzierżawy dochodu z wyszynku trunków w obwodzie Zamku Krakowskiego przez Wydział Dochodów Publicznych i Skarbu w dniu 20 Listopada r. b. N. 6370 ogłoszonej.

Kraków d. 20 Listopada 1844 r.

Senator Prezydujący,

J. KSIĘŻARSKI.

Sekr. F. Girtler.

Nro 6431.

TRYBUNAŁ

*Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego
Miasta Krakowa i Jego Okręgu.*

Wzywa wszystkich interessowanych prawo do spadku po zmarłym bez testamentu Józefie Zwolińskim mieć mogących, aby się w terminie 3 miesięcy z prawami swemi do Trybunału zgłosili, po upływie bowiem terminu tego spadek pomienionej z 1/8 części domu N. 58 w gminie VII. na Kleparzu położonego, składający się, zgłaszającym się successorom to jest Franciszce Zwolińskiej matce i Katarzynie Tomaszkiewiczowej siostrzenicy, przyznana zostanie.

Kraków d. 20 Listopada 1844 r.

Sędzia Prezydujący.

J. Pareński.

Lasocki Sekr.

(Ar.)